

Η ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

«Επορεύθη (ο Ηλίας) εν τη ισχύϊ της Βρώσεως εκείνης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας»...

Ανδρέας Σοφοκλέους

Εις το προσκήνιον του εορτολογίου της χριστιανικής εκκλησίας η μνήμη και προβολή των κατορθωμάτων της πίστεως του μεγάλου Προφήτου της Παλαιάς Διαθήκης του πυρίνου ανθρώπου του Προφήτου Ηλίου του Θεοσβίτου. Αυτού του σημαντικού πρωταγωνιστού των βιβλίων των βασιλέων ή βασιλείων της Παλαιάς Διαθήκης. Που η ζωή του, είναι γεμάτη από γεγονότα μεγάλα και θαυμάσια, μόνον ένας άνθρωπος της πίστεως του Θεοσβίτου Ηλίου, θα μπορούσε να επιτελέσει. Και μετά το θαυμαστόν γεγονός της καταβάσεως φωτιά, εκ του ουρανού και της κατακαύσεως των ολοκαυτωμάτων τα οποία προσέφευραν ως θυσίαν ο Ηλίας προς τον αληθινόν Θεόν των Ισραηλιτών και της σφαγής των εκατοντάδων ιερέων των ειδωλολατρών οι οποίοι ελάτρευαν την ανύπαρκτον θεότητα του Βαάλ, η ασεβής βασιλίσσα Ιεζάβελ τον πληροφόρησε πως πολύ σύντομα θα τον εξολόθρευε ενώπιον των καταχθονίων σχεδίων της ασεβούς αυτής βασιλίσεως ο Ηλίας ανεχώρησε και ήλθεν εις Βηρσαβέε γήν, Ιούδα κατά το βιβλίον των

Βασιλείων και από εκεί περιεπάτησε ολόκληρον ημέραν και έφθασεν εις έρημον τόπον πολύ κοντά εις το όρος Χωρήβ και κουρασμένος όπως ήτο εκάθησε κάτω από ένα πλατύφυλλο δένδρον, που ονομάζεται «άρκευθος» και απεκοιμήθη εκεί. Και ενώ εκοιμάτο είδεν εν οράματι κάποιον ο οποίος δύο φορές, επιτακτικά τον επέζε να εγερθή να φάγη και να πίνη εκ του φαγητού και του νερού, το οποίον του έφερε και ευρίσκετο εκεί δίπλα του. Και πράγματι ο Ηλίας, μετά την επιτακτικήν αυτήν πρόκλησιν, σηκώθηκε και έφαγε και ήπιε, και με την δυνατότητα που έλαβεν από αυτήν την βρώσιν και την πόσιν περιεπάτησε μέχρι κάτω εις το όρος Σινά, και δεν εχρειάσθη δια τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας οτιδήποτε άλλο φαγητόν ή νερόν.

Εις όλα τα συμβάντα της Παλαιάς Διαθήκης, οι Άγιοι Πατέρες και ερμηνευταί των θείων Γραφών, διαβλέπουν σωτηριώδεις προτυπώσεις γεγονότων της Καινής Διαθήκης τα οποία έλαβαν χώραν δια την ιδικήν μας σωτηρίαν και την ανάπλασιν του

ανθρωπίνου γένους εις το ανώτερον γεγονός της παραδόξου διατροφής του Προφήτου Ηλία και της ισχύος της οποίας Ούτος έλαβε, διαβλέπουν την κοινωνίαν, βλέπουν προεικόνιση του ζωοπαρόχου αίματος και Σώματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Αφότου, κατά την νύκτα της Μεγάλης Πεντηκστής κατά τον Μυστικόν Δείπνον συνέστησε το μέγα τούτο μυστήριον και την επομένην, κατά την σταύρωσιν του Παναγίου Σώματος του έως του Γολγοθά και της ενισχύσεως του Παναγίου Αίματος του οι πιστοί όλων των αιώνων, όσοι γεύονται Τούτων κατά την Θ. Λειτουργία, μεταγγίζεται εις αυτούς η αθανασία η πραγματική ζωή, η αιωνιότης, διότι το Πανάγιον Σώμα και Αίμα του Κυρίου είναι «φάρμακον του μη αποθανείν και εις ζωήν αιώνιον». Και όσοι προσέρχονται και γεύονται τούτων κατά το ανθρωπίνως δυνατόν αξίως, καθίστανται «λέοντες, ως πυρ πνέοντες».

Η κοινωνία μας ενώνει μετά των χριστιανών όλων των αιώνων, μετά των μαρτύρων της πίστεως μας, γίνεται πηγή ζωής, μας καθαρίζει από πάσης αμαρτίας και ψυχικού ρύπου, μας χαρίζει όχι μόνον την ψυχικην αλλά και την σωματικήν υγείαν και γίνεται πηγή χαράς και πραγματικού ευδαιμονισμού, φθάνει ο χριστιανός ο οποίος προσεγγίζει εις το ποτήριον

της ζωής, να έχει συναίσθησιν εις το που προσέρχεται, ποιον πλησιάζει, και να καθαρίζει ενωρίτερον τον εαυτόν του δια συντριβής δια τας αμαρτίας του και μετανοίας και δια ειλικρινούς εξομολογήσεως τούτων εις τον επίσκοπον ή τον πνευματικόν ιερέα. Φυσικά τούτο θα γίνεται τακτικά, οπότε ο άνθρωπος ημέρα τη ημέρα θα ανανεούται και θα εφαρμόζει και εις την πράξιν την προτροπήν την θεόπνευστον του Ουρανοβάμονος αποστόλου του θείου Παύλου, το «ανανεώσασθε τω πνεύματι του νοός υμών» οπότε και η θεία κοινωνία, η μέθεξις εις τον Μυστικόν Δείπνον του Ουρανίου Νυμφίου της Εκκλησίας μας, όπως έγινε δια τον Προφήτην Ηλία η τροφή και πόσις η οποία τον ενεδυνάμωσε και επορεύθη επί τεσσαράκονθήμερον, θα γίνεται και δι' ημάς η τροφή η οποία θα μας δυναμώση, θα μας θεώνη, και θα μας οδηγή εις την αθανασίαν, εις την αιώνιον βασιλείαν των Ουρανών όπου όσοι ηγάπησαν την Θ. Επιφάνειαν του Κυρίου, ζουν και ασκούν τον ήχον τον καθαρών των εορταζόντων και απολαμβάνουν της ακαταπαύστου ηδονής των καθωρώντων το κάλλος το άρρητον του προσώπου του Κυρίου και Θεού μας.